

[Lysholm Christensen]

bemandes med danske søfolk, fordi uddannelserne ikke står mål med hensyn til kapacitet, kvalitet og tilpasning til nutidige krav. Her er der et område, som skal have en særlig bevhæng, hvis vi skal leve op til de krav, der stilles under denne DIS-ordning.

Så vil jeg endelig for det tredje nævne problemet i forbindelse med søfolks kirkeskat. Det forlyder, at der er en for stor tilskyndelse til, at man udmelder sig af folkekirken. Nogle har fremført, at pengene måske havner i rederens lommer. Ved selvsyn har jeg konstateret, at danske sømandskirker – ja, det er kun en enkelt, jeg har besøgt, men jeg har i hvert fald konstateret, at i New York gør man et ganske fint stykke arbejde i den danske sømandskirke, et arbejde, der bliver meget værdsat af søfolkene. Derfor kunne jeg tænke mig at spørge industriministeren, om man kunne overveje en ordning, hvorefter søfolks kirkeskat blev kanaliseret ud til det folkekirkelige arbejde, som gøres ved sømandskirker rundt omkring i danske havne.

For god ordens skyld skal jeg blot sige, at Kristeligt Folkeparti naturligvis støtter det fremsatte dagsordensforslag.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Der er kommet en del meget positive bemærkninger, som jeg som minister for området er glad for, specielt med hensyn til uddannelsesaspektet. Vi arbejder jo for øjeblikket kraftigt for at få øget antallet af uddannelsespladser specielt på de skoler, hvor vi kan se, at der er et behov, dvs. alle dem, der fører til officersbeskæftigelse.

I hr. Stillingers indlæg – et heftigt indlæg, vil jeg sige – blev der bl.a. tordnet imod, at vi lukker Københavns Navigationsskole med udgangen af 1991. Jeg vil godt sige, for at slå det helt fast allerede på nuværende tidspunkt, at det er fortsat agten, at Københavns Navigationsskole bliver lukket, og den vil forblive lukket. Det, vi forsøger for øjeblikket, er at skabe nogle ekstra spor på de resterende navigationsskoler, således at vi både får mere ud af pengene og også sikrer, at der fortsat er en overlevelse og ikke mindst et rekrutteringsgrundlag på de tre resterende navigationsskoler i landet. Det tror jeg de fleste mener er den bedste udnyttelse af midlerne.

Så har der været en hel del bemærkninger om beskæftigelsesstatistikken, og det har vi jo også haft mange diskussioner om i Erhvervsudvalget. Der er stillet mange spørgsmål om, hvorvidt det nu er et stort eller et lille tal, der er kommet til i anledning af DIS. Jeg synes, det væsentligste tal viser, at beskæftigelsen var for stærkt nedadgående, lige indtil vi vedtog DIS, og på trods af nogle bemandingsregler og nogle nye skibe, der gør, at man er i stand til at sejle med et mindre antal – en rationalisering, som også foregår i enhver virksomhed til lands – er der alligevel sket en stigning. Når vi ikke kan opgøre det, er det naturligvis, fordi opgørelsesmetoderne er skiftet samtidig med disse omlægninger.

Men bortset fra det vil jeg dog tilbagevise, at der, uagtet at man ikke kan sammenligne det, udelukkende er tale om en stigning fra 5.900 til 6.035 beskæftigede, for jeg vil gøre opmærksom på, at alene det, at Bornholmstrafikken er udgået af statistikken med ca. 300 danske søfolk, viser, at stigningen er større. Og der er givet en del andre usikkerheder, som gør, at den endog er endnu større.

Et andet spørgsmål, der indgik, vedrører den udenlandske beskæftigelse. Vi har set det glædelige, at der er en stigning i den danske beskæftigelse, men det er også korrekt, at der er en stigning i den udenlandske beskæftigelse, og det har den helt naturlige årsag, som man ikke må se væk fra, at når et skib indflager, så benytter man jo ikke lejligheden til at fyre samtlige ansatte om bord på dette DIS-skib. Det vil sige, at der naturligvis i forbindelse med en indflagning også må komme en del udenlandske officersbesætninger med ind.

Det, vi håber på, og det, vi stiler efter og gerne vil opnå med en mere effektiv, men også en forøget uddannelsesindsats, er at sørge for, at når der sker udskiftninger, så har vi det kvalitative tilbud i udbud af arbejdskraft, der gør, at rederen i forbindelse med disse udskiftninger både ønsker at vælge danske officerer og også kvalitetsmæssigt kan se sin fordel i at vælge danske officerer.

Det er denne politik inden for hele uddannelsessektoren, som jeg med glæde har konstateret at der er en næsten total enighed om i Folketinget i dag. Det er jeg glad for, og det vil jeg gerne arbejde videre med, således at jeg også kan give den omtalte redegørelse inden den 1. juli næste år om forholdene på disse områder.